MIELIPIDE

Jos johtajat eivät osaa valmistaa puusta kuin sellua ja tehdä ostokartelleita, niin oppi on koulutuksessa valunut hukkaan. **NIMIMERKKI VIHERTIKKA**

LUKIJALTA

Kansallinen maatalouspolitiikka suosii suuria

Kansallisten maataloustukien tulorajavaatimus on nostettu 17 000 eurosta 25 000 euroon tämän vuoden alusta. Käsittämätön 46 prosentin korotus.

Korotus on tehty kaikessa hiljaisuudessa. Maa- ja metsätalousministeri tietysti on päällimmäisenä vastuussa korotuksesta.

Pienet ja keskisuuret kasvinviljelytilat on rajattu tukien ulkopuolelle. Varsinais-Suomessa maatilojen keskikoko on elykeskuksen mukaan noin 34 hehtaaria.

Nykyisillä alhaisilla viljan hinnoilla ja korkeilla tuotantopanoksien hinnoilla kasvinviljelijällä peltoa pitää olla lähes sata hehtaaria päästäkseen kehittämään maatilaansa kansallisin tukirahoin.

> Nyt toteutetaan pienten ja keskisuurten kasvinviljelytilojen tappolinjaa.

Investointituet ja muutkin kansalliset tuet ohjataan harvoille suurille maatiloille. Keskusta ja perussuomalaiset ovat vastustaneet maaseudun autioittamista, mutta teot näyttävät olevan toista, kun eivät ole pitäneet meteliä hallituksen ja maatalousministerin tekemästä korotuksesta.

Nyt toteutetaan pienten ja keskisuurten kasvinviljelytilojen tappolinjaa. Moni pienempi maatila luopuukin vapaehtoisesti tilan pidosta, mutta ne, jotka haluavat jatkaa maan viljelyään, heille on siihen annettava tasavertainen mahdollisuus.

Tämä tulorajavaatimus loukkaa tasa-arvoa ja mahtaako olla perustuslainkin vastainen. Kaikille miljonäärikartanonomistajillekin maksetaan kansalliset tuet, vaikka eivät edes asuisi Suomessa.

Myös verorahoin tuetut sukupolven vaihdokset ohjataan vain suurille maatiloille. Ruotsin mallin mukainen maatilan sukupolvenvaihdos olisi tasa-arvoisempi vaihtoehto.

Jos kansalliset verorahoista maksettavat tuet ohjataan näin radikaalisti vain harvoille suurille maatiloille, voidaan ne rahat siirtää leikkauslistalle.

Taas nähdään, että suuri ei välttämättä ole kauniimpaa, kuin pieni.

Pienviljelijöitä usein nimitetään näennäisviljelijöiksi ja harrastelijoiksi. Todellisuus on toista, he tekevät pääasiassa itse työt ja huolella.

Totta kai tullakseen toimeen on käytävä lisäansiossa maatilan ulkopuolella. Maaseudun Tulevaisuudessa ja Käytännön Maamiehessä tänä vuonna oli kummassakin kirjoitus suurtilallisesta, joita hyvin voisi epäillä näennäisviljelystä.

Puolueiden puheenjohtajilta pitäisi kysyä, ovatko he valmiit torjumaan maaseudun autioittamista ja palauttamaan tulorajan entiselleen tai vieläkin aikaisempaan, 12 000 euroon.

Ja ovatko he valmiit toteuttamaan Ruotsin mallin mukaisen sukupolven vaihdoksen. Siellä maatilan voi lahjottaa tai myydä jatkajalle haluamallaan hinnalla ilman seuraamuksia.

Jos jatkaja myy maatilan eteenpäin alle kymmenen vuoden, hän joutuu maksamaan täydet verot. Ruotsin mallissa ei enää tarvittaisi kansallisia tukirahoja.

Näitä toivoisin kysyttävän puolueiden puheenjohtajilta ja erityisesti maa- ja metsätalousministeriltä.

Mauri Mäenpää
kasvinviljelijä
Pöytyä

Tukiopas

Kuka on keksinyt, ettei tukioppaita postiteta enää kotiin? Nyt lähes kaikki sen hakevat toimistolta ja kunnan viranomaiset kypsiä laatikkosirkukseen. **Ei nimimerkkiä**

Ruis

Virosta tuodaan ruista satoja tonneja viikossa rekoilla. Meneekö tullitilastoihin? **Ei nimimerkkiä**

Säätelyä

Pian tullee ympäristöviranomaisilta määräys, että kaikki pelloilta raivatut kivet on palautettava entisille paikoilleen. **Markku**

Kustannukset jaettava

Äidille kuuluu äitiysloma imetyksineen. Sekä isän, että äidin työpaikan kuuluisi ottaa osaa loman kuluihin. **Luonnollisesti**

Puute

Vielä on asioita joita ei saa: asiaan hyvin perehtynyttä maataloustukihakemuksen tekijää. **Markkinarako**

Metsästys

Metsästys ei ole jokamiehenoikeus. Metsästys perustuu maanomistajuuteen ja itse päätät vuokraatko maat metsästäjille. **Puurot ja vellit**

Tappiota

Emakko porsii ja saa laskea paljoko tulee tappiota. Toivottavasti tulee vähän porsaita. **Sikapisnes**

Maidontuttajat

Näitä toimia olisi Valiossa pitänyt tehdä jo aikoja sitten. Omistajan rahaa on palanut paljon. Omistajaohjaus on pettänyt pahasti. **Indeksi**

Jäsenmaksut

Maksoin metsänhoitoyhdistyksen jäsenmaksun joten MTK:n jäsenmaksun pystyn maksamaan aikaisintaan joulukuulla tai sitten kesäkuulla 2016. **Budjetoija**

Mitä tarkoittaa?

Mitä Mavi tarkoittaa sivuillaan pyörivällä tekstillä ”arkihuolesi kaikki heitä”. Hehän niitä huolia aiheuttavat myöhästyttämällä maksupäiviä. **Ei nimimerkkiä**

Kallista on

Täydentävät ehdot 1.1.2016. Kaikki lannan kuormauspaikat on asfaltoitava. Kalliiksi tulee. **Ei nimimerkkiä**

Ota kantaa tekstiviestillä

MARKKU VUORIKARI

”Susikannan säätelyä voidaan hyvin verrata hirvikannan säätelyyn”, Erkki Annila kirjoittaa.

Ei se jätevesiasetus mitään mutta se toimialuepäätös

Kyläviemärit, jätevesiosuuskunnat, toimialuepäätökset ja kaikki siihen liittyvä ihmisten kiusaaminen on jätevesiasetuksen alaista asiaa.

Nyt kun asetusta ollaan kumoamassa niin onhan täysin selvää, että ministeri Sanni Grahn-Laasonen sanoi minulle Ilmajoella maaliskuun 16. päivänä, että se on kunnallispoliittinen ongelma eikä varsinaisesti kuulu hänelle. Höpö höpö.Kyllä kaikki tämä sotku johtuu jätevesiasetuksesta.

Missä on nyt se poliitikkojen vastuu kun vaan sanotaan, että osa on jo kärsinyt niin silloin kaikkien olisi kärsittävä.

Jos näin on, niin silloin kaikille talouksille mukaan lukien keskustojen asuntoalueet ja kerrostaloasunnot on määrättävä ympäristönsuojeluverukkeena Suomen kalleimman viemäriliittymän mukainen rangaistusmaksu, mitä se sitten lieneekin koska pakottavan osapuolen mukaan kustannus on aina kohtuullinen. Tuskin on vielä ylärajaa löytynyt.

Jos kerran kaikki pitää olla niin pirun tasapuolista, niin miten on meneteltävä jos jollekin sattuu niin ikävästi, että tupa palaa...

Mikä tai mitkä puolueet ovat kunnissa enemmistönä ja määräävässä asemassa, kun tällaista ihmisten kiusaamista harrastetaan?

Omalta kohdaltani voin todeta, että tämä viemäriin pakottaminen on suurin vääryys minkä olen tähänastisen, 50-luvun lopulla alkaneen elämäni aikana kohdannut.

Kari Yli-Nikkola
Kurikka

Suden kannansäätely on välttämätöntä

Helsingin Sanomat (2.4.) uutisoi näyttävästi Luonto-Liiton kantelun Euroopan komissioon suden kannanhoidollisesta metsästyksestä. Susikeskusteluun lehdellä ei kuitenkaan näytä riittävän palstatilaa.

Luonto-Liiton mukaan suden kannanhoidollinen metsästys on Euroopan unionin luontodirektiivin vastainen, eikä suden täyssuojelusta luopumiselle ole perusteita.

Kannan säätely on kuitenkin välttämätöntä, jotta Suomen susikanta pysyisi elinvoimaisena.

Jos suden annetaan lisääntyä rajoittamatta sitä millään tavalla, susikanta lisääntyy ennemmin tai myöhemmin niin suureksi, ettei susilla ole enää riittävästi luontaista ravintoa metsissä.

Tämä johtaa siihen, että sudet alkavat hakeutua asutuille alueille pyydystämään myös kotieläimiä. Näin kävi vielä 1800-luvun lopulla, kun silloiset suden saaliseläimet, hirvet ja peurat, oli käytännössä metsästetty loppuun.

Nälkiintyneinä sudet kävivät rohkeammiksi ja olivat ihmisellekin vaarallisia.

Se että sudet ovat toistaiseksi käyneet poronhoitoalueen eteläpuolella pääasiassa vain koirien kimppuun, johtuu siitä, että susilla on metsissä riittävästi saalistettavaa.

Hirvikanta on koko maassa runsas, samoin valkohäntäpeura maan eteläosissa, metsäpeuraa on Kainuussa ja Suomenselällä, ja metsäkauriskin on koko ajan runsastumassa.

Lounais-Suomen verraten voimakkaan susikannan tekee osaltaan mahdolliseksi valkohäntäpeuran runsaus alueella.

Toisaalta metsäpeuran elinalueilla Kainuussa susia on ollut jo niin runsaasti, että peurakanta on sen seurauksena ruvennut taantumaan.

Samoin hirvenvasoja on joillakin alueilla ollut ajoittain poikkeuksellisen vähän, mikä paikallisten metsästäjien havaintojen mukaan johtuu susien runsaudesta.

Susikannan säätelyä voidaan hyvin verrata hirvikannan säätelyyn. Ellei hirvien runsastumista rajoitettaisi metsästyksellä, ne lisääntyisivät niin, että niiden aiheuttamat vahingot kävisivät liian suuriksi.

Nyt on aika aloittaa kokeiluluonteisesti suden kannanhoidollinen säätely, jotta vähitellen löydettäisiin alueittain suden ja sen saaliseläinten välille oikea suhde ja keksittäisiin sopivat menettelytavat sen toteuttamiseen.

Erkki Annila
professori, emeritus

Harva meistä nuortuu

Muistatko vanhan koulukirjan tarinan kolmen sukupolven perheestä, jossa vanhapari pistettiin ruokailemaan sivummalle?

Ruokaa varisi syödessä niin, että astiaksi oli annettu puinen kaukalo ja ruoka oli mitä syrppyä tai tokeroa milloinkin.

Talon isäntäväki ja lapset ruokailivat pöydässä.

Vähän ajan kuluttua talon pieni poika rupesi vuolemaan koloa suureen puuhun. Isänsä kiinnostui poikansa tekemisestä. Poika kertoi veistävänsä isällensä valmiiksi kaukaloa, mistä hän voi sitten vanhana vaarina syödä.

Silloin isäntä havahtui noloon asenteeseensa ja pyysi vanhempansa taas pöytään ruokailemaan.

Tarinan opetus on ajankohtainen tänäkin päivänä: valmistele vanhuksille sellaiset ikääntymisen olosuhteet, millaiset itselläsi haluaisit vanhuuden päivillä olevan.

Minna Sarvijärvi
Ylöjärvi

> Vanhan tarinan opetus on ajankohtainen tänäkin päivänä.

Polttopuu on bisnes

Jordan tyrmää ainespuunkäytön energiaksi. Ainespuun energiakäytöllä saa kuitenkin yksinkertaisin laittein moninkertaisen hinnan puusta.

Jos johtajat eivät osaa valmistaa puusta kuin sellua ja tehdä ostokartelleita, niin oppi on koulutuksessa valunut hukkaan.

Vihertikka

Europarlamentin ympäristövaliokunta suhtautuu varauksin TTIP-neuvotteluihin

Äänestimme hiljan parlamentin ympäristövaliokunnan kannasta EU:n ja Yhdysvaltain välisiin vapaakauppaneuvotteluihin eli niin kutsuttuun TTIP-sopimukseen.

Koko parlamentin on aikanaan hyväksyttävä sopimus, jotta se voi tulla voimaan.

Kauppaneuvotteluihin Yhdysvaltain kanssa liittyy aina suuria intohimoja ja melkoinen määrä ylpeyttä molemmilla puolin Atlanttia.

Amerikkalaisia työpaikkoja suojaamaan säädetty, julkisia hankintoja säätelevä *Buy American Act* on ollut voimassa vuodesta 1933. Ei ole mitään syytä olettaa, että siitä oltaisiin kovin helposti luopumassa.

EU:ssa korostetaan hyvin oikeutetusti esimerkiksi perusteellista kemikaalilainsäädäntöämme ja korkeaa ympäristönsuojelun tasoamme. Amerikkalaisten ylpeys omasta lainsäädännöstään on samankaltaista.

Molemmat osapuolet huolehtivat tuotteidensa turvallisuudesta ja kuluttajansuojasta vahvasti, mutta eri tavoin.

Ruuantuotannon osalta selkeimmät erot on tunnustettu ennen sopimusneuvotteluita. Hormonilihaa ei tulla jatkossakaan näkemään EU:ssa, eikä kukaan pakota jäsenmaita sallimaan geenimuunneltujen kasvien viljelyä alueellaan.

TTIP-sopimusneuvottelut eivät koske ensisijaisesti tulleja, sillä niiden taso ei ole enää kovin merkittävä. Tuntuu siltä, että painopiste ainakin komissiolla on nimenomaan sopimuksen investointiosassa.

Talouskriisi ei tunnu hellittävän otettaan. Eurooppa harmaantuu ja sen koetaan taantuvan suhteessa kilpailijoihin.

Komission ja jäsenmaiden hallitusten olisi kipeästi autettava luomaan uutta työtä. Sopimusneuvotteluihin ladataan kenties liiankin suuria toiveita ja odotuksia.

Yhdysvalloissa tätä kiirettä ei ole vielä havaittavissa. Asia ei vielä edes ole kunnolla päivänpoliittisessa keskustelussa.

Suuria periaatteellisia kysymyksiä on ratkaisematta. Yksi vaikeimmista on investointisuojamenettely, jolla valtiot kosiskelevat kansainvälisiä sijoittajia.

Menettelyllä pyritään vähentämään sijoittajien epäluuloja. Ne voivat koskea kotimaisia yrityksiä suosivaa kohtelua sekä ääritapauksissa tehtyjen investointien kansallistamista.

Investointisuojan tavoitteena on varmistaa toimintaympäristön ennakoitavuus. Riitatapaukset ratkaistaan erityisessä välimiesmenettelyssä. Välimiehet eivät ole riippumattomia tuomareita, eikä päätöksistä voi valittaa. Kanneoikeus on ainoastaan kansainvälisillä sijoittajilla. Julkinen valta joutuu tyytymään reagointiin.

Euroopan komissio ja Suomi useiden muiden jäsenmaiden ohella ovat pitäneet investointisuojaa esillä ja kannattaneet sen sisällyttämistä sopimukseen.

Ymmärrän hyvin investointien suojaamisen tarpeen kauppasopimuksissa, jotka solmitaan oikeuslaitokseltaan kehittymättömien maiden kanssa.

Sen sijaan minun on hyvin vaikea ymmärtää, miksi EU:n ja Yhdysvaltain pitäisi neuvotella suljetusta ja demokraattisen valvonnan ulkopuolella olevasta välimiesmenettelystä. Molempien osapuolten keskeisin periaate on oikeusvaltio riippumattomine tuomioistuimineen.

Emme saa missään tapauksessa avata tietä uudelle oikeusjärjestykselle, jossa ulkomaiset investoijat voivat toimia valtioiden perustuslakien ulkopuolella.

Kahden kypsän demokratian välillä on voitava luottaa siihen, että riitatilanteissa oikeuslaitos toimii, eikä jotakin osapuolta suosita toisen kustannuksella. Käytännössä komissio joutunee myöntymään jonkinlaiseen kompromissiin, jossa investointeja suojataan nykyistä avoimemmin ja oikeudenmukaisemmin.

Ympäristövaliokunnan enemmistön mielestä koko investointisuoja tulisi sulkea sopimusneuvottelujen ulkopuolelle. Kritiikki on annettu, on komission vuoro toimia.

Anneli Jäätteenmäki
europarlamentaarikko (kesk.)

VIERASKOLUMNI

Havaintoja vaaleista

Tällaisena kuudet valtakunnalliset vaalit käyneenä kepulaisena on hiukan perspektiiviä päässyt kertymään. Sihtiä laajentaa sekin, että vaalipiirini oli nyt uusi (Häme). Eilisilta laskentoineen osoitti myös sen, olivatko ponnistelut kansanvallan ritarina osaltani viimeiset.

Suomalaiset vaalit ovat hämmentävän henkilökeskeiset. Puolueet ohjelmineen ja asioineen häipyvät tai häivytetään usein aivan takapihalle. Ehdokkaat keskittyvät markkinoimaan itseään valtakunnan, maakunnan, seutukunnan ja kulmakunnan omana. Pakettiin kuuluu, että nuo toiset riistävät meiltä kaiken ellei täältä valita juuri minua.

Tässä kohtaa unohtuu, että eduskunnassa ei ole huonetta, missä päätetään juuri sinun kuntasi terveyskeskuksen aukioloajasta tai lähitiesi lanauksesta. Eduskunnassa päätetään kyllä valtion tulo- ja menoarviosta ja meitä kaikkia koskevasta yleisestä lainsäädännöstä. Nämä keskeiset linjaukset tekevät ne 60–70 sisäpiirin kansanedustajaa, johon juuri sinun kulmakuntasi mies (yleensä mies) pääsee keskimäärin kolmannella edustajakaudellaan. Jos siis tulee uudelleen valituksi, sillä pettymyksensekainen kateus pudottaa useimmat seutukuntien tähdet sitä ennen.

Henkilövaalit ovatkin melkoinen suomalainen karnevaali. Me ehdokkaat kierrämme sotilaskolonnien tavalla isoina matkailuvaunujen armadoina maakunnan marketteja ja jaamme tonneittain kuvilla koristeltua leipää, porkkanaa, puuropusseja, nenäliinoja, kahvia ja karkkia. Välillä huoltokomppanian pojat ruokkivat porukkaa kenttätykillisellä hernesoppaa tai muutamalla sadalla ilmaisella makkaralla. Hetken ilma on sakeana lupauksista kunnes hymyilevä ehdokasletka siirtyy käännyttämään seuraavaa seutua.

Rengon Salen edusta eräänä tuulisena lauantaina oli näiden vaalien eräs kulminaatiopiste. Hyvässä tarkoituksessa me kepulaiset ehdokkaat päätimme näyttäytyä porukalla. Ensin vallattiin parkkipaikat. Sitten otettiin haltuun ainoa sisäänkäynti. Siitä kun asiakkaat pujottelivat kymmenen tukiryhmän välistä kohti maitohyllyä väistellen eteen työnnettyjä lahjuksia ja esitteitä, ei jäänyt epäselväksi, että keskustaa tarttis nyt äänestää.

> Rengon Salen edusta eräänä tuulisena lauantaina oli yksi näiden vaalien kulminaatiopisteistä.

Itse päätin tuon halvaannuttavan kokemuksen jälkeen, että Kauniston poika pyörittää kakkaroita marketin edessä etupäässä yksin.

Voisi olettaa, että kentällä on sota puolueiden välillä. Ei ole. Toisia jeesataan, tavaroita lainataan, mainoksia paikkaillaan ja telineitä nostellaan pystyyn. Yhteisiä paneeleja järjestellään. Ilmoituskuluja jaetaan.

Paitsi, että perussuomalaisten kanssa ei tahdo onnistua oikein mikään. He tekevät omaa pesäeroaan kaikkiin muihin. Heitä on erittäin vaikea saada yhteisiin tilaisuuksiin. Perussuomalaisten strategia on olla yksin parempi kaikkia muita yhteensä. Vanhat puolueet ovat kohteena kaikissa puheissa ja kaikissa kirjoituksissa, nettiterrorismia unohtamatta.

Näiden vaalien ikävin jälkimaku jäi lauantaina Lahden uusitulla torilla. Keskustan teltta sattui olemaan perussuomalaisten naapurissa. Eikös siinä sitten pari kampanjavaatteissa keekoillutta persua käynyt äänekkäästi piirtämässä nahkasaappaalla välillemme lantarajan.

Maatalouden eläkkeet ja lomituskin olisi pitänyt kuulemma heti poistaa.

Kiitos persut, tämä palautti uskon politiikkaan. Puolueiden välillä on todella eroja.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Ensimmäinen nainen on eläinaktivisti

Maaseudun Tulevaisuuden Facebookissa keskusteltiin viime viikolla muun muassa tasavallan presidentin puoliso **Jenni Haukiosta** eläinten puolustajana. Haukion kantaaottava runo julkaistiin Eläimet yhteiskunnassa -kirjassa, jossa Haukion tittelinä oli eläinaktivisti.

Kommenteissa Haukio saa paljon kiitosta, mutta myös moitteita.

Stina Tintti Ahlgrén ihmettelee, miksi ihminen ei saisi ajaa eläintenoikeuksia vaikka sattuukin olemaan presidentin vaimo. ”Hienoa, että on ihmisiä joilla on arvoja.”

Myös **Riikka Suominen** arvostaa Haukiota. ”Hienoa, ettei Haukio näkyvässäkään roolissa kavahda tuoda esiin vakaumustaan eläinten arvosta.”

”Onneksi tasavallan presidentin puoliso on eläinaktivisti! Kun maan äiti ottaa kantaa, se muokkaa ajattelua”, kehuu **Juha Kosonen**.

Tellervo Renko ei ymmärrä Haukiota.

”Rouva Haukion tulisi ymmärtää asemansa ja pitää omat mielipiteet ominaan ja kunnioittaa koko kansan arvoja ja elinkeinoelämää. Mokahan tämä on!”

”Surkeaa tässä on, että suomalainen tuotantoeläinten omistajien joukko on melko pieni jo nykyisellään ja helppo kohde eläin- ja luonnonsuojelijoille kiillottaa kilpeään. Hyvä tietysti, että keskustellaan”, **Merja Heikkilä** pohtii.

Heikki Valkama kehottaa miettimään, millainen ihminen sopii pohtimaan eläinten asemaa.

”Onko ongelma, jos jalostettujen koirien omistajat pohtivat eläinten asemaa, entä muiden jalostettujen eläinten omistajat tai kasvattajat?”

TERHI TORIKKA

Kirjoita napakasti

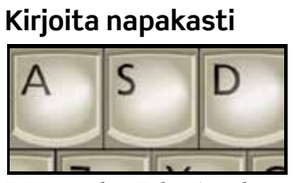

■ Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.

■ Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.

■ Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.

■ Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus